

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 5 Quòd male asserat votum, Imperatores aliorum iuribus derogare potuisse ac derogasse, in quo Archiepiscopo magis officit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Art. 4. Diuersi alij Errores, Incongruentiæ & contradictiones indicantur.

A Libi passim in similes incidit Errores.

Iam expressimus refutauimusque illos, vbi infert Abbatem se submisisse omnimodæ Iurisdictioni Archiepiscopi officij iure, quia (inquit) se illi tanquam Imperatoris Vicario submisit ex Diplomate Maximiliani I. quod vtrique solummodo mandatum continet de renouandis Inuestituris Imperatoris nomine.

E diuerso asserit in eodem illo Diplomate nouam donationem contineri omnium Iurium Monasterij, ita vt per idem Diploma omnia Archiepiscopo donata sint Monasterii bona, iura, Iurisdictiones, regalia, ac denique ipsum Monasterium.

Ad illudque fingendum interpretationibus vtitur, quæ textui ipsi manifestam vim inferunt, ac ab aperta concedentis ac omnium mente aberrant.

Item mutilat Diplomatis textum, vltimaq; ad priora refert, rebus intermediis (ad quas vltima referuntur) omissis, vti ex collatione textuum apparebit; Interpretatur per facultatem infeudandi Abbatem Imperatoris nomine, data esse Archiepiscopo Regalia, feuda, dominia Maximiniana.

Sed & antea pro Archiepiscopo asseruerat primæ concessioni nunquam derogari nisi expressum hoc sit.

In nullis autem Archiepiscopalibus rescriptis verbum vllum continetur, quo Maximinianis iuribus derogari exprimat, aut de eorum Diplomatum aut priuilegiis fiat mentio.

Item pro Archiepiscopo paulò antè sustinuerat, quod Princeps non censeatur alicuius suum aut possessionem auferre, aut vlli præiudicare velle in iure quaesito, & quod potius verba debent impropiari, quam vt alicui præiudicent, etiam si motu proprio, & ex certa scientia adsit clausula, idque de Iurisdictionalibus loquens, quæ paulò post tam facile tolli ait.

Art. 5. Quòd male asserat votum, Imperatores aliorum iuribus derogare potuisse ac derogasse, in quo Archiepiscopo magis officit.

T Andem & illuc pertingit votum, vt dicat Iuribus omnibus derogari potuisse, *Cum priores, inquit, Imperatores non potuerint legem imponere successoribus à qua recedere non possent.*

Atque etiam non aduertit inde omnes Archiepiscopi machinas destrui, omnes spes refecari.

Nam si posteriora sic facile derogant prioribus, neque potuerint priores Imperatores legem imponere successoribus, à qua recedere non possent (vti ait votum) ecce habent Maximiniana omnium Imperatorum Diplomata, Caroli IV. Friderici III. eiusdem Maximiliani I. Caroli V. Maximiliani II. Rudolphi II. aliorumque omnium Imperatorum, istis Archiepiscopalibus anteriora, posteriora, ac qualiacunque exigere velis.

Ac tandem & postremo moderni Imperatoris Ferdinandi II. non solummodo diploma confirmatorium, sed & sententiam in Iudicio contradictorio latâ.

Contra quam; Cur ergo Archiepiscopus institit se ad Cameram in ius remitti, si ex nudâ & simplici Imperatorum posteriore voluntate omnia reuocari, donari, tolli, transferri possint?

Dices quod Electorum Priuilegia, iuxta auream Bullam ab Imperatore reuocari nequeant.

Si ita est, legem ergo priores Imperatores imponere potuerunt successoribus, à qua recedere non possint, sed vt non reuocentur primæua Electoralis status priuilegia, cur non & idem de aliorum Imperij statuum iuribus præsertim veteribus? attento specialiter in inauguratione solito promisso?

Sed si ponas Maximiniana iura, Maximiniani potuisse auferri, Archiepiscopis de nouo dari ex Imperatorum nudâ voluntate, an non dicat æquitas, vt eadem voluntate eadem iura primis suis Dominis possint restitui?

Hic sanè militat præcipuè ista legis sanctio, cuius ratio & in voto allegata est, vt *quod quisque iuris in aliam statuerit, eodem & ipse utatur*. l. i. d. tit. Idque magis, quia fauorabilis est eiusque rei ad suum pristinum statum reditus.

Art. 6. Aliæ rationes, ob quas probatur, quòd Imperatores Maximinianorum Iura non abstulerint, vt eadem Archiepiscopo donarent, imo ipsis Archiepiscopi assertionibus stabilitæ.

CÆterum trita ac nota sunt, quæ de potestate Principum tractantur, in locis communibus ac quæstionibus Scholasticis, vtrum priuilegia, Iurisdictiones, ac iura, à prædecessoribus data reuocare possit successor, absque causa: vtrum in Principatu hæreditario; vtrum in electiuo; vtrum priuilegia, quæ in contractum incidunt: quæ ob causam, aut factum reciprocum data sunt; vtrum illa, quæ data sunt Ecclesiæ, præsertim in fundatione; vtrum illa, quæ data sunt per viam feudi; vtrum illa, quæ confirmata sunt per possessionem immemorabilem, & similia, in quæ inquirere non lubet, obuia enim sunt.

Suffecerit hîc, quòd neque fecerint optimi Principes, neque facere intenderint, neque fecisse vlla iuris ratione dici, aut interpretari possit.

Verba Præsidis Fabri hîc non incongruè inseri posse videntur.

Etsi, inquit, de supremâ Principis potestate dubitare sacrilegio proximum quid esse creditur. l. 2. C. de crimin. sacrileg. l. sacrilegys C. de diuers. rescript. Quia tamen digna Principis vox est, legibus alligatum se potius, quàm solutum profiteri. l. digna vox 4. C. de legibus. Non abs re Imperatoribus placuit, rescripta quæ contra ius, vel utilitatem publicam impetrata sint perinde haberi, ac si non concessa essent. l. 2. l. ult. & passim C. si contra ius vel utilit. public. Quasi circumuenta per obreptionem aut impudentiam, religione Principis, qui nec voluisse vnquam credendus est, quod iuste velle non potuit. *argum. leg. Si quando 35. C. de inoff. testam. l. omnium 19. C. de testam. l. Nepos proculo. de verb. signif.* Ea verò maximè rescripta contra ius esse censentur, ex quibus alicui iniuria inferatur, non enim iuris ratio patitur, vt inde nascatur occasio iniuriæ vnde iura oriuntur, quod vix est, vt non eueniat, quoties alteri iam quæsitum ius, aut inuito, aut etiam ignorantia adimitur. l. nec auus. 4. de emancip. liber. l. 2. § si quis à Principe. ff. ne quid in loco public. l. quoties ff. de precibus imper. offerend. l. id quod nostrum. 11. ff. de reg. iur. hæc Præs. Faber in suo Cod. Fabriano. lib. 1. tit. 11. si contra ius vel utilit. public. def. 1.